

3 Μαρτίου 2018

Κυριακή Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Σε έναν από τους ψαλμούς, διαβάζουμε τα παρακάτω: Εκείνοι που έσπειραν με δάκρυα στα μάτια, θα θερίσουν με χαρά.. Εάν στη διάρκεια των εβδομάδων που προετοιμαζόμαστε για την Μεγάλη Εβδομάδα είδαμε κάθε τι άσχημο και ανάξιο που υπάρχει μέσα μας να καθρεφτίζεται στις παραβολές του Ευαγγελίου, εάν σταθήκαμε ενώπιον της κρίσης της συνείδησής μας και του Θεού, τότε πραγματικά έχουμε σπείρει με δάκρυα τον δρόμο για την σωτηρία μας. Και όμως υπάρχει ακόμα χρόνος επειδή ακόμα και όταν εισερχόμαστε στην περίοδο του θερισμού, ο Θεός μας δίνει παράταση· καθώς προχωρούμε προοδευτικά προς την Βασιλεία του Θεού, προς την Ημέρα της Ανάστασης, μπορούμε ακόμα, κάθε στιγμή, με πρόσωπο προς την νίκη του Θεού, να στραφούμε σε Εκείνον με ευγνωμοσύνη και με συντετριμμένη καρδιά, και να πούμε: «Κύριε, ίσως είμαι ο εργάτης της ενδεκάτης ώρας, αλλά δέξου με όπως υποσχέθηκες!».

Την

προηγούμενη εβδομάδα γιορτάσαμε της γιορτή του Θριάμβου της Ορθοδοξίας, την ημέρα που η εκκλησία διακήρυξε ότι είναι σωστό να αγιογραφούμε την εικόνα του Χριστού. Δεν ήταν μία δήλωση σε σχέση με την τέχνη, ήταν μία βαθιά θεολογική διακήρυξη της Ενσάρκωσης. Η Παλαιά Διαθήκη μας είπε ότι δεν μπορεί ο Θεός να αντιπροσωπευθεί από καμία εικόνα, επειδή είναι ένα απύθμενο μυστήριο· δεν είχε καν όνομα εκτός από το μυστηριώδες όνομα που μόνο ο Αρχιερέας

γνωρίζει. Αλλά στην Καινή Διαθήκη μάθαμε και γνωρίζουμε από την εμπειρία μας ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, ότι η πληρότητα της Θεότητας έχει υποταχθεί και είναι ακόμα υποταγμένη για πάντα στην ανθρώπινη σάρκα· και γι' αυτό ο Θεός έχει ανθρώπινο όνομα: Ιησούς και έχει ανθρώπινο πρόσωπο που μπορούν να αναπαραστήσουν οι εικόνες. Επομένως η εικόνα είναι μία διακήρυξη της βεβαιότητάς μας ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος· και έγινε άνθρωπος για να επιτύχει μία έσχατη, ένδοξη, τραγική ενότητα με μας, να γίνει ένας από εμάς ώστε να μπορούμε να γίνουμε ένα από τα παιδιά Του. Και έτσι θα μπορούσαμε ήδη την περασμένη εβδομάδα να χαρούμε· και να γιατί μία εβδομάδα πριν, όταν προετοιμαζόμασταν να συναντήσουμε αυτό το θαύμα, αυτό το θαύμα της Ενσάρκωσης, διακριτικά, με έναν τρόπο που δεν μπορούν σχεδόν τα αυτιά μας να συλλάβουν, η Εκκλησία έψαλλε τον κανόνα του Πάσχα: Χριστός ανέστη εκ νεκρών! – επειδή δεν πρόκειται για μία υπόσχεση για το μέλλον, είναι μία βεβαιότητα του παρόντος, που μας ανοίγεται σαν μια πόρτα να εισέλθουμε μέσω του Χριστού, της Θύρας όπως καλεί τον εαυτό Του, στην αιωνιότητα.

Και σήμερα θυμόμαστε το όνομα του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, ενός από τους μεγάλους Αγίους της Ορθοδοξίας, ο οποίος διακήρυξε, μέσα από την εμπειρία των ασκητών και όλων των πιστών, ότι η χάρη του Θεού δεν είναι ένα κτιστό Δώρο – είναι ο ίδιος ο Θεός που μας ενώνει με τον εαυτό Του ώστε να μας διαπνέει η παρουσία Του, ώστε σταδιακά, εάν μοναχά τον δεχτούμε, αν Του ανοιχτούμε, να γίνουμε διάφανοι η τουλάχιστον σχεδόν διάφανοι στο φως Του, ώστε να γίνουμε αρχικά και ολοένα πιο πολύ μέτοχοι της Θεικής Του φύσης.

Αυτό δεν αποτελεί απλά μία υπόσχεση· είναι μία βεβαιότητα που έχουμε επειδή αυτό συνέβη σε χιλιάδες ανθρώπους άνδρες και γυναίκες που προσκυνούμε ως Αγίους του Θεού: έγιναν μέτοχοι της Θεικής φύσεως, είναι για μας μία αποκάλυψη και μία βεβαιότητα για ο,τι καλούμαστε να είμαστε και να γίνουμε.

Και σήμερα ένα ακόμα βήμα μας οδηγεί στην χαρά, στην δόξα του Πάσχα. Σε μία εβδομάδα θα υμνήσουμε τον Σταυρό- τον Σταυρό που ήταν τρόμος για τους εγκληματίες, και έχει γίνει τώρα σημείο νίκης και σωτηρίας, διότι για μας η αγάπη του Σταυρού δεν έχει μέτρο, δεν έχει όρια, είναι τόσο βαθιά όσο ο Θεός, αγκαλιάζει τα πάντα όπως ο Θεός, και είναι πράγματι τόσο τραγικά νικηφόρα όπως ο Θεός είναι το ίδιο τραγικός και νικηφόρος, που προκαλεί δέος, που ακτινοβολεί το ήρεμο, ευφρόσυνο φως που ψάλλουμε στον Εσπερινό.

Ας ετοιμαστούμε να συναντήσουμε τούτο το γεγονός, το όραμα του Θεού, να το προσέξουμε, και να δούμε σε αυτό το σημείο της Θεικής αγάπης, μία νέα δυνατή βεβαιότητα της σωτηρίας μας· και όταν ο χορός ψάλλει τούτη τη φορά πιο δυνατά τον κανόνα της Ανάστασης, ας κατανοήσουμε ότι βήμα – βήμα ο Θεός μας οδηγεί

σε μία νίκη που Εκείνος έχει κερδίσει, και που θέλει να μοιραστεί μαζί μας.

Και τότε θα προχωρήσουμε· θα ακούσουμε τον Άγιο που μας διδάσκει πως να δεχτούμε την χάρη που προσφέρει ο Θεός, πως να γίνουμε αντάξιοί Του· και με ένα ακόμα βήμα – θα δούμε την νίκη του Θεού στο πρόσωπο της Αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας και θα φθάσουμε στο κατώφλι της Μεγάλης Εβδομάδας. Αλλά ας θυμηθούμε ότι βρισκόμαστε τώρα σε μία νέα περίοδο, μία εποχή που μας αποκαλύπτεται, που καλούμαστε να την ενδυθούμε, να ανταποκριθούμε σ' αυτήν με ευγνωμοσύνη, μία ευγνωμοσύνη που θα μας μεταμορφώσει σε νέους ανθρώπους- και να ανταποκριθούμε επίσης με χαρά! Και μία χαρά γεμάτη από δάκρυα σε απάντηση της αγάπης του Θεού, μία χαρά που είναι μία αξιόπιστη απάντηση στην Θεική αγάπη. Αμήν!